Nyári László

EGY IRAKI KISFIÚ ÉNEKE

az ég magasában
repülőgépek zúgnak
a horizont felé
szebbek ők az éjszakai
robbanásoknál
a műszerpulton egy
szeplős kisfiú képe
a sisakból néha
rápillant a szempár
milyen szépek ezek
a repülők
ha integetnék nekik
apám megverne
bezárna
így csak nézek utánuk
a horizont mögé
nézem ahogy hozzák viszik a reményt
látom amint leereszkednek
a tenger kékjében
lassan oldódó acélszigetekre
szívem együtt dobban
a hozzájuk rohanó lábak
robajával
holnap talán rakéták is jönnek
süvítve szikrázva
szétszórják a kínt
a rémületet és az örömöt
hogy még mindig élünk
szeretem hallani a nők
rémült sikolyát
s nézni, hogy erős férfiak
mily parányi-nevetségesek
amint öklüket rázzák az ég felé
ó Uram dicsőség ind
a gyilkosoknak
mert nélkülük elvész
a jóknak reménye